

Preklad tejto stránky bol vytvorený strojovým prekladom [Prepojenie]. Strojové preklady môžu obsahovať chyby, ktoré môžu znížovať ich zrozumiteľnosť a presnosť. Ombudsman nenesie žiadnu zodpovednosť za prípadné nezrovnalosti. Ak potrebujete najaktuálnejšie informácie a chcete mať právnu istotu, pozrite si zdrojovú verziu, ktorá sa nachádza na uvedenom odkaze angličtina. Ak potrebujete viac informácií, prečítajte si dokument o našej [jazykovej politike a politike prekladu](#) [Prepojenie].

Rozhodnutia vo veci 1302/2009/TS - Omeškanie odpovede na prvú žiadosť o prístup k dokumentom

Rozhodnutie

Prípad 1302/2009/TS - Otvorené dňa 22/07/2009 - Rozhodnutie z dňa 15/12/2010

Corporate Europe Observatory (CEO) je mimovládna organizácia, ktorej úlohou je podporovať transparentnosť vo fungovaní inštitúcií EÚ. Organizácia CEO predložila Komisii žiadosť o prístup k dokumentom a informáciám týkajúcim sa obchodných rokovaní medzi EÚ a Indiou, EÚ a združením ASEAN a EÚ a Kóreu. Komisia zaevidovala žiadosť vo februári 2008. V decembri 2008 Komisia poskytla čiastočný prístup verejnosti k požadovaným dokumentom.

Organizácia CEO vo svojej sťažnosti ombudsmanovi uviedla, že Komisia zbytočne odkladala odpoveď na prvé žiadosti, pričom porušila nariadenie (ES) č. 1049/2001.

Ombudsman vo svojom rozhodnutí konštatoval, že v nariadení (ES) č. 1049/2001, ktorým sa riadi prístup k dokumentom, sa stanovuje dvojstupňový postup pri vybavovaní žiadostí. Ak inštitúcia neodpovie na prvú žiadosť v lehote do 15 pracovných dní, žiadateľ má právo podať opakovanú žiadosť. V prípade zamietnutia opakovanej žiadosti alebo v prípade, že v lehote do 15 pracovných dní nie je doručená odpoveď, žiadateľ má právo na predloženie prípadu Všeobecnému súdu alebo na podanie sťažnosti Európskemu ombudsmanovi. V tomto prípade sťažovateľ nepodal opakovanú žiadosť, ale rozhodol sa počkať na rozhodnutie Komisie o prvých žiadostiach. Počas spracovania prvých žiadostí Komisia niekoľkokrát oznámila sťažovateľovi, že vzhľadom na zložitosť žiadostí nie je možné ich spracovanie v lehote stanovenej v nariadení (ES) č. 1049/2001. Keďže sťažovateľ sa rozhodol nepodať opakovanú žiadosť, aj keď mal na to právo, ombudsman konštatoval, že sťažovateľ v čase vybavovania žiadosti považoval vysvetlenia Komisie za uspokojivé. Ombudsman preto rozhodol, že ďalšie vyšetrovanie nie je potrebné.

Ombudsman však konštatoval, že Komisia neoznámila sťažovateľovi, ako dlho bude trvať spracovanie prvej žiadosti. Dospel k záveru, že by bolo vhodné, aby Komisia v budúcnosti

prípadoch poskytla túto informáciu s cieľom umožniť žiadateľovi prijať informované rozhodnutie vo veci okamžitého podania opakovanej žiadosti. Ombudsman v tejto súvislosti vyjadril ďalšiu poznámku. Vyzval Komisiu, aby ho v lehote šiestich mesiacov informovala o každom opatrení, ktoré prijme v súvislosti s jeho zisteniami.

O okolnostiach, ktoré viedli k podaniu sťažnosti

1. Sťažnosť sa týka údajného oneskorenia Európskej komisie pri poskytovaní odpovede na žiadosti o prístup k dokumentom.
2. Sťažovateľom je observatórium Corporate Europe Observatory (ďalej len „CEO“), mimovládna organizácia so sídlom v Bruseli. Generálny riaditeľ 7. februára 2008 požiadal Generálne riaditeľstvo Európskej komisie pre obchod (ďalej len „GR pre obchod“) o prístup k dokumentom týkajúcim sa obchodných rokovaní medzi EÚ a Indiou, EÚ – ASEAN a medzi EÚ a Kóreou. V ten istý deň Generálne riaditeľstvo pre obchod zaslalo sťažovateľovi potvrdenie o prijatí a informovalo ho aj o tom, že Komisia zaregistrovala jeho žiadosti ako žiadosti o prístup k dokumentom a o prístup k informáciám. Generálny riaditeľ tiež informoval, že vzhľadom na značný počet požadovaných dokumentov (celkovo dvanásť samostatných žiadostí) a dĺžku týchto dokumentov bude Komisia potrebovať určitý čas na ich identifikáciu a analýzu. Komisia preto nemohla zaručiť, že bude schopná vybaviť žiadosti v lehotách [1] stanovených v nariadení 1049/2001.
3. Listom zo 14. februára 2008 GR pre obchod požiadalo sťažovateľa, aby predložil ďalšie objasnenia týkajúce sa jeho pôvodných žiadostí. Generálny riaditeľ zaslal ďalšie vysvetlenia listom z 19. februára 2008. Listom z 20. februára 2008 GR pre obchod odpovedalo, že informácie predložené sťažovateľom boli užitočné. GR pre obchod ubezpečilo generálneho riaditeľa, že poskytne odpoveď hneď, ako bude môcť identifikovať a preskúmať všetky príslušné dokumenty v súlade s nariadením č. 1049/2001.
4. Listom zo 6. augusta 2008 generálny riaditeľ požiadal GR pre obchod o informácie týkajúce sa vybavenia jeho žiadosti o prístup k dokumentom.
5. Listom zo 7. augusta 2008 GR pre obchod informovalo sťažovateľa, že vzhľadom na značný počet požadovaných dokumentov a širokú škálu požadovaných dokumentov bude proces ich spracovania zahŕňať prácu mnohých tímov v rámci GR. Dodala, že GR pre obchod teraz dokončilo identifikáciu dokumentov a že je v procese ich preskúmania, aby sa zabezpečilo, že bude môcť pokračovať v ich uvoľnení.
6. GR pre obchod listami z 8. decembra 2008 a 19. decembra 2009 informovalo generálneho riaditeľa, že sa rozhodlo udeliť čiastočný prístup k dokumentom týkajúcim sa obchodných rokovaní medzi EÚ a Indiou, EÚ a ASEAN-u.
7. Dňa 19. mája 2009 sťažovateľ podal ombudsmanovi sťažnosť týkajúcu sa oneskorenia, ku

ktorým došlo pri spracovaní uvedených žiadostí o prístup k dokumentom.

Predmet vyšetrovania

8. Ombudsman začal vyšetrovanie týchto obvinení a tvrdení:

Tvrdenie

Odpovede Komisie na prvotné žiadosti sťažovateľa o prístup k dokumentom a informáciám týkajúcim sa obchodných rokovaní medzi EÚ a Indiou, EÚ – ASEAN a medzi EÚ a Kóreou sa zbytočne oneskorili a ako také porušili nariadenie č. 1049/2001.

Nárok

Komisia by mala zabezpečiť dodržiavanie lehôt na vybavovanie žiadostí podľa nariadenia č. 1049/2001.

Vyšetrovanie

9. Dňa 22. júla 2009 ombudsman postúpil sťažnosť Komisii. Komisia poskytla svoje stanovisko, ktoré bolo zaslané sťažovateľovi s výzvou na predloženie pripomienok. Sťažovateľ predložil svoje pripomienky 28. novembra 2009.

Analýza a závery ombudsmana

A. Údaje a nároky

Argumenty predložené ombudsmanovi

10. Komisia vo svojom stanovisku uznala, že v odpovedi na žiadosti sťažovateľa o prístup k dokumentom týkajúce sa obchodných rokovaní medzi EÚ a Indiou, medzi EÚ a Kóreou a medzi EÚ a ASEAN-om došlo k oneskoreniam, a vyjadrila poľutovanie nad týmito oneskoreniami.

11. Komisia uviedla, že pri vybavovaní žiadostí o prístup k dokumentom musí inštitúcia v súlade s príslušnou judikatúrou zohľadniť aj zásadu riadnej správy vecí verejných. V tejto súvislosti Komisia odkázala na odsek 101 veci T-2/05 *Verein für Konsumenteninformation/Komisia* [2], v ktorom sa uvádza:

„Treba však pripomenúť, že žiadateľ môže podľa nariadenia č. 1049/2001 podať žiadosť o prístup týkajúcu sa zjavne neprimeraného počtu dokumentov, a to možno z bezvýznamných

dôvodov, čím sa ukladá objem práce na spracovanie jeho žiadosti, ktorý by mohol veľmi podstatne ochromiť riadne fungovanie inštitúcie. Treba tiež uviesť, že ak sa žiadosť týka veľmi veľkého počtu dokumentov, právo inštitúcie hľadať „spravodlivé riešenie“ spolu so žalobcom podľa článku 6 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001 odráža možnosť zohľadniť, hoci osobitne obmedzeným spôsobom, potrebu prípadne zosúladiť záujmy žalobcu so záujmami riadnej správy vecí verejných. “

12. Komisia tiež uviedla, že na účely zohľadnenia zásady riadnej správy vecí verejných článok 6 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001 stanovuje, že inštitúcie môžu so žiadateľom poveriť, aby našiel spravodlivé riešenie v prípade žiadosti týkajúcej sa veľmi dlhého dokumentu alebo veľkého počtu dokumentov. Okrem toho takéto spravodlivé riešenie môže spočívať v predĺžených lehotách. Komisia zastávala názor, že záujem o riadnu správu vecí verejných sa musí zohľadniť aj v prípadoch, keď sa v krátkom čase podá viacnásobné a niekedy zložité žiadosti.

13. Komisia uviedla, že v tomto prípade GR pre obchod viackrát informovalo sťažovateľa, že vybavovanie jeho žiadostí o prístup k dokumentom týkajúcim sa obchodných rokovaní medzi EÚ a Indiou, medzi EÚ a Kóreou a medzi EÚ a ASEAN-om bude trvať dlhšie. Komisia poukázala na to, že GR pre obchod vo svojom liste zo 17. apríla 2008 poukázalo na značný počet žiadostí sťažovateľa od začiatku roka a informovala ho, že odpoveď v stanovenej lehote preto nemôže byť zaručená. Okrem toho GR pre obchod listom z 10. septembra 2008 uviedlo, že je v záverečnej fáze spracovania ostatných žiadostí sťažovateľa o prístup k dokumentom. Komisia poukázala na to, že v roku 2008 sťažovateľ predložil 22 zo 166 žiadostí o prístup k uchovávaným dokumentom, ktoré dostalo GR pre obchod, a že tento údaj predstavoval 13,25 % celkového počtu žiadostí doručených príslušnému GR.

14. Komisia zdôraznila, že v priebehu posledných dvoch rokov spoločnosť G Trade zaviedla niekoľko opatrení na zlepšenie a urýchlenie vybavovania žiadostí o prístup k dokumentom a na informovanie svojich zamestnancov o potrebe vybavovať žiadosti o prístup k dokumentom v súlade s najvyššími odbornými normami. Komisia poskytla záruky, že bude pokračovať v tomto úsilí s osobitným dôrazom na jednej strane zabezpečenie toho, aby sa zložité žiadosti vybavovali v primeraných lehotách, a na druhej strane, ak dôjde k oneskoreniam, pričom žiadateľ bude informovať o tom, ako napreduje vybavovanie jeho žiadostí.

15. Komisia potom vysvetlila, že oneskorenia v tomto prípade boli spôsobené zložitou žiadosťou sťažovateľa a skutočnosťou, že súčasne dostal veľký počet zložitých žiadostí, ktorých vybavovanie si vyžiadalo značné zdroje, ako aj „*dôkladné riadenie konfliktov pri prideľovaní zdrojov*“. Komisia pripomenula, že väčšina početných žiadostí prijatých GR pre obchod je zvyčajne jednoduchá a možno na ne ľahko odpovedať, pretože sa zvyčajne týkajú jedného alebo niekoľkých dobre identifikovaných dokumentov. Niektoré požiadavky sú však mimoriadne zložité. Zložité žiadosti sa týkajú napríklad neidentifikovaných záznamov zo stretnutí alebo celej korešpondencie vrátane e-mailov s neúplným zoznamom organizácií počas obdobia, ktoré môže trvať až štyri roky, počas ktorých sa diskutuje o rokovaniach s konkrétnou krajinou alebo regionálnym zoskupením. Komisia následne podrobne vysvetlila dôvody oneskorení v prejednávanej veci.

16. Komisia vysvetlila, že žiadosť sťažovateľa o prístup verejnosti k dokumentom týkajúcim sa obchodných rokovaní medzi EÚ a Indiou, EÚ-ASEAN a medzi EÚ a Kóreou sa týkala troch alebo štyroch rôznych útvarov v rámci GR pre obchod. Tieto oddelenia viedol oddelenie s celkovou geografickou zodpovednosťou za daný región, ako aj kabinet komisára pre obchod. Žiadosti, ktoré sa týkajú celého rokovacieho procesu, preto zahŕňajú preskúmanie veľkého počtu spisov a e-mailov s cieľom identifikovať materiál, ktorý by mohol patriť do rozsahu pôsobnosti danej žiadosti. Po identifikácii požadovaných dokumentov sa posudzujú v súlade s kritériami stanovenými v nariadení č. 1049/2001 s cieľom zistiť, či by sa niektorý z materiálov, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti žiadosti, nemal sprístupniť. Takéto žiadosti si môžu vyžadovať zapojenie štyroch až ôsmich úradníkov. Okrem toho sa najzložitejšie žiadosti často zameriavajú na oblasti, v ktorých je proces rokovaní najaktívnejší, napríklad v tomto prípade pri rokovaní s Indiou, ASEAN alebo Kóreou. To nevyhnutne vytvára konflikty, pokiaľ ide o pridelovanie zdrojov.

17. Komisia poukázala na to, že tri žiadosti sťažovateľa, ktoré sú predmetom tejto sťažnosti, boli len tri z dvanástich žiadostí, ktoré predložil v lehote dvoch dní. Z týchto dvanástich žiadostí bolo desať zložitých. V dôsledku toho niekoľko oddelení v rámci GR pre obchod muselo reagovať na tieto žiadosti. Po prvé geografická jednotka, ktorej sa každá žiadosť týka, a po druhé jednotky, ktoré sa zaoberajú obchodom so službami, duševným vlastníctvom alebo environmentálnymi aspektmi dohôd. Druhá skupina sa musela zúčastniť na všetkých prebiehajúcich obchodných rokovaní. V dôsledku toho tieto jednotky čelili veľkému množstvu žiadostí, ktoré boli predložené vo veľmi krátkom čase. Preskúmanie a vybavovanie týchto žiadostí sa nielenže muselo vykonávať súbežne s každodennou prácou na rokovaní, ale bolo nevyhnutné, aby ich prerušili aj cesty spojené s kolami rokovaní.

18. Komisia potom zdôraznila, že v prípade medzinárodných rokovaní existuje nevyhnutné napätie medzi dvoma úvahami: na jednej strane potreba účinne a v dobrej viere rokovať, aby sa dosiahla čo najlepšia dohoda; táto potreba si môže vyžadovať, aby určité citlivé informácie boli dôverné, aspoň počas rokovaní; na druhej strane všeobecné zásady transparentnosti, ako sú zásady obsiahnuté v nariadení č. 1049/2001, ktorými sa riadi činnosť Komisie a ostatných inštitúcií Únie.

19. Komisia uviedla, že v dôsledku napätia medzi uvedenými cieľmi sa musí vykonať veľmi citlivé posúdenie toho, čo sa môže alebo nemôže zverejniť. To vysvetľuje, prečo nariadenie č. 1049/2001 umožňuje zvážiť verejný záujem na transparentnosti vo vzťahu k iným faktorom, ako je potenciálna ujma, ku ktorej môže dôjsť, ak sa jej rokovacím partnerom predčasne odhalia rokovacie pozície EÚ. Napríklad strata pracovných miest v EÚ spôsobená tretími krajinami, ktoré nespravodlivo reagujú na podniky, ktoré EÚ upozorňujú na nekalé obchodné praktiky alebo prekážky; alebo oslabenie rozhodovacieho procesu EÚ, ak Komisia, Rada alebo Parlament už nemôžu, niekedy dôverne, získať informované názory externých organizácií na pozíciu, ktorá by sa mala zaujať s cieľom dosiahnuť dobré obchodné dohody. Okrem toho žiadosti o prístup verejnosti k dokumentom vyžadujú, aby príslušné dokumenty dôkladne preverovali dostatočne skúsení zamestnanci, ktorí sú oboznámení s príslušnými problémami a ktorí poznajú pravidlá týkajúce sa prístupu k dokumentom. Okrem toho sa to musí uskutočniť

rovnakým spôsobom počas rôznych rokovaní, aby sa zabezpečila celková transparentnosť a konzistentnosť, pokiaľ ide o žiadosti o prístup k dokumentom. Z vyššie uvedených dôvodov je spracovanie takýchto žiadostí náročné na čas aj zdroje.

20. Komisia potom upriamila pozornosť na veľmi krátke lehoty uvedené v nariadení č. 1049/2001. Uviedol, že pokiaľ ide o zložité žiadosti, je potrebné uprednostniť žiadosti a v prejednávanej veci tri žiadosti, ktorých sa týka táto výhrada, boli posledné. Komisia uviedla, že potreba uprednostnenia je uznaná v samotnom nariadení, keďže v článku 6 uvedeného nariadenia sa stanovuje, že „v prípade žiadosti týkajúcej sa veľmi dlhého dokumentu alebo veľkého počtu dokumentov môžu dotknuté inštitúcie neformálne rokovať so žiadateľom s cieľom nájsť spravodlivé riešenie“. Komisia pripomenula, že GR pre obchod niekoľkokrát informovalo sťažovateľa, že vybavenie troch žiadostí sťažovateľa bude trvať určitý čas. Komisia dôrazne vyvrátila akékoľvek návrhy, že GR pre obchod prijalo zámernú politiku oneskorenia pri odpovedi na príslušné žiadosti. Komisia tvrdila, že zistené oneskorenia boli skôr spôsobené časom potrebným na vybavenie, koordináciu a preskúmanie tejto obzvlášť zložitej série žiadostí, ako aj na zabezpečenie toho, aby GR pre obchod uplatňovalo konzistentný a transparentný prístup.

21. Sťažovateľ vo svojich pripomienkach tvrdil, že práve nedostatočná transparentnosť v konzultačných procesoch GR pre obchod núti skupiny verejného záujmu vrátane sťažovateľa, aby predložili pomerne zložité a početné žiadosti o prístup k dokumentom, ak chcú v súlade s príslušným oznámením Komisie zistiť, *„ktoré otázky sa vyvíjajú, aké mechanizmy sa používajú na konzultácie, s kým sa konzultuje a prečo, čo ovplyvnilo rozhodnutia pri formulovaní politiky [3]“*. Sťažovateľ uznal zložitú povahu svojich žiadostí o prístup k dokumentom, ale tvrdil, že potreba mnohých jeho žiadostí by sa mohla zmierniť alebo že jeho žiadosti by mohli byť menej komplikované, ak by GR pre obchod napríklad použilo svoje webové sídlo na sprístupnenie aktualizovaných zoznamov stretnutí a korešpondencie v súvislosti s konkrétnymi otázkami. Sťažovateľ uviedol, že zvýšenie transparentnosti týmto proaktívnym spôsobom by nielen znížilo počet a objem žiadostí o prístup k dokumentom, ale bolo by aj viac v súlade s opakovanými uisteniami GR pre obchod, že je pevne odhodlaný konať transparentným, otvoreným a zodpovedným spôsobom.

22. Sťažovateľ potom tvrdil, že reštriktívna politika GR pre obchod v oblasti prístupu k dokumentom zbytočne zvyšuje svoju pracovnú záťaž pri vybavovaní žiadostí o takýto prístup. Sťažovateľ uviedol, že zatiaľ čo GR pre obchod predtým poskytovalo celé dokumenty, teraz používa zložitý systém vymazania častí dokumentov, ktoré nie sú výslovne uvedené v žiadostiach, a ktoré sa preto považujú za „nerrelevantné“. Sťažovateľ uviedol, že tento prístup je mimoriadne časovo náročný, pretože ak existuje niekoľko samostatných žiadostí o prístup verejnosti k jednému konkrétnemu dokumentu, dokument sa musí zverejniť s rôznymi časťami vymazanými v závislosti od povahy každej jednotlivcej žiadosti. Sťažovateľ to ilustroval ako príklad, keď bola rovnaká zápisnica zverejnená generálnemu riaditeľovi v piatich rôznych verziách, keďže bolo potrebné podať päť rôznych žiadostí. Sťažovateľ uviedol, že táto prax môže sťažiť pochopenie čiastočne zverejnených dokumentov a môže byť dokonca príčinou nových žiadostí o prístup k celému dokumentu, čo zase zvyšuje pracovnú záťaž tímu zaoberajúceho sa žiadosťami o prístup k dokumentom v držbe GR pre obchod.

23. Sťažovateľ ďalej tvrdil, že spôsob, akým GR pre obchod uprednostnilo dvanásť žiadostí o prístup k dokumentom, ktoré predložilo v lehote dvoch dní začiatkom roka 2008, je v rozpore s prioritami, ktoré vyjadril generálny riaditeľ. Generálny riaditeľ vo svojom e-maile z 19. februára 2008 výslovne požiadal GR pre obchod, aby uprednostnilo svoje požiadavky týkajúce sa obchodných rokovaní medzi EÚ a Indiou, EÚ a ASEAN a medzi EÚ a Kóreou. Ako však zdôraznila samotná Komisia, vzhľadom na určité vnútorné stanovenie priorit „*tri odpovede na tieto žiadosti boli tie, ktoré boli zodpovedané ako posledné*“. Sťažovateľ uviedol, že stanovenie priorit Komisie zjavne nepredstavuje „*spravodlivé riešenie*“, ako sa uvádza v článku 6 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001, pokiaľ ide o žiadosti o prístup k veľmi dlhému dokumentu alebo veľmi veľké množstvo dokumentov.

24. Sťažovateľ potom tvrdil, že GR pre obchod úmyselne oddaľuje svoje odpovede na žiadosti o prístup k dokumentom od určitých skupín občianskej spoločnosti s cieľom zabrániť tomu, aby občianska spoločnosť kontrolovala určité politiky a obchodné rokovania, keď procesy stále prebiehajú, a v čase, keď by mohli byť napadnuté. Cieľom tejto zámernej stratégie je podľa názoru sťažovateľa odoprieť občianskej spoločnosti možnosť zúčastniť sa na prebiehajúcich politických rozhodnutiach. Na podporu tohto tvrdenia sa sťažovateľ odvolal na interný dokument GR pre obchod, v ktorom (vtedy) generálny riaditeľ napísal (*v súvislosti so samostatnou žiadosťou o prístup k dokumentom*), že „*vzhľadom na nepriateľský postoj niektorých mimovládnych organizácií (vrátane observatória Corporate Europe Observatory) voči rokovaniam GATS a na naše kontakty s odvetvím a vzhľadom na nedostatok zdržanlivosti organizácie Corporate Europe Observatory pri používaní veľmi selektívnych citátov odstránených z ich riadneho kontextu z dokumentov, ktoré získal s cieľom prilákať pozornosť médií, je veľmi pravdepodobné, že ak sme poskytli verejnosti prístup ku korešpondencii prijatej od odvetvia, naše vzťahy s týmto odvetvím by mohli byť vážne ohrozené.*

Posúdenie ombudsmana

25. Nariadením č. 1049/2001 sa stanovuje dvojfázový postup na spracovanie žiadostí o prístup k dokumentom. Žiadateľ môže podať prvú žiadosť podľa článku 7 nariadenia č. 1049/2001. Ak sa žiadosť zamietne (úplne alebo čiastočne), alebo ak sa odpoveď nedostane v stanovených lehotách, žiadateľ má právo podať opakovanú žiadosť podľa článku 8 nariadenia č. 1049/2001. Ak sa táto opakovaná žiadosť zamietne (úplne alebo čiastočne), alebo ak odpoveď nie je doručená v stanovených lehotách, žalobca má právo predložiť vec Všeobecnému súdu. Žalobkyňa má tiež právo podať ombudsmanovi sťažnosť týkajúcu sa odmietnutia prístupu verejnosti.

26. Článok 7 nariadenia č. 1049/2001 (Spracovanie prvotných žiadostí) stanovuje:

„1. Žiadosť o prístup k dokumentu sa vybavuje bezodkladne. Žiadateľovi sa zašle potvrdenie o prijatí. Do 15 pracovných dní od registrácie žiadosti inštitúcia buď povolí prístup k požadovanému dokumentu a poskytne prístup v súlade s článkom 10 v uvedenej lehote, alebo v písomnej odpovedi uvedie dôvody úplného alebo čiastočného zamietnutia žiadosti a informuje žiadateľa o jeho práve podať opakovanú žiadosť v súlade s odsekom 2 tohto článku.

2. V prípade úplného alebo čiastočného zamietnutia môže žiadateľ do 15 pracovných dní od doručenia odpovede inštitúcie podať opakovanú žiadosť, v ktorej požiada inštitúciu, aby prehodnotila svoje stanovisko.

3. Vo výnimočných prípadoch, napríklad v prípade žiadosti týkajúcej sa veľmi dlhého dokumentu alebo veľmi veľkého počtu dokumentov, sa lehota stanovená v odseku 1 môže predĺžiť o 15 pracovných dní za predpokladu, že žiadateľ je vopred informovaný a že sa uvedú podrobné dôvody.

4. Ak inštitúcia neodpovie v stanovenej lehote, žiadateľ môže podať opakovanú žiadosť.“

27. Ako vyplýva z článku 7 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001, nedodržanie lehôt stanovených v článku 7 ods. 1 a prípadne v článku 7 ods. 3 spočíva v tom, že žiadateľ je *oprávnený podať* opakovanú žiadosť podľa článku 8 nariadenia č. 1049/2001. Je však potrebné poznamenať, že článok 7 ods. 4 neukladá žiadne obmedzenie, pokiaľ ide o to, *kedy* sa po uplynutí týchto lehôt podá opakovaná žiadosť v súvislosti s nereagovaním na pôvodnú žiadosť [4]. Súhrnne je možné podať opakovanú žiadosť *kedykoľvek* po uplynutí stanovených lehôt stanovených v článku 7 ods. 1 a článku 7 ods. 3. To tiež znamená, že žiadateľ sa môže *rozhodnúť*, že na neurčitý čas počká na rozhodnutie v súvislosti s pôvodnou žiadosťou. Lehoty stanovené v článku 7 sa preto musia chápať ako mechanizmy, ktoré umožňujú žiadateľom vybrať si jednu z týchto možností:

1. podať opakované žiadosti *kedykoľvek* po uplynutí lehôt stanovených v článku 7;

alebo alternatívne,

2) Počkajte na rozhodnutie o pôvodnej žiadosti.

28. V prejednávanej veci Komisia prekročila lehoty stanovené v článku 7 nariadenia č. 1049/2001. Za týchto okolností bol sťažovateľ *oprávnený* kedykoľvek podať opakovanú žiadosť (až do času, keď Komisia odpovedala na tri príslušné žiadosti o prístup verejnosti v decembri 2008 [5]). Stručne povedané, hoci sťažovateľ bol oprávnený podať opakovanú žiadosť ihneď po uplynutí stanovených lehôt stanovených v článku 7 ods. 1 a článku 7 ods. 3, mal tiež právo rozhodnúť sa, že počká na rozhodnutie Komisie.

29. V článku 7 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 sa uvádza, že žiadosť o prístup k dokumentu sa vybavuje bezodkladne. To znamená, že žiadosť by sa mala riešiť v čo najkratšom čase. Ak sa teda nedodržia lehoty stanovené v článku 7 a žiadateľ sa rozhodne neuplatniť svoje právo podať opakovanú žiadosť okamžite, dotknutá inštitúcia by sa mala v každom prípade naďalej snažiť odpovedať na žiadosť v čo najkratšom možnom čase.

30. Presné časové obdobie potrebné na vybavenie žiadosti bude závisieť od viacerých faktorov vrátane počtu požadovaných dokumentov, ich dĺžky a zložitosti a predovšetkým od zložitosti a citlivosti otázok, ktoré môžu vzniknúť v súvislosti s výnimkami stanovenými v článku 4

nariadenia č. 1049/2001.

31. Ombudsman zastáva názor, že ak inštitúcia čelí objektívnej potrebe predĺženia lehoty na vybavenie pôvodnej žiadosti, bolo by v súlade so zásadami dobrej správy vecí verejných, ak by inštitúcia vysvetlila žiadateľovi dôvody, pre ktoré táto potreba vzniká, a tiež poskytla žiadateľovi určité informácie o tom, ako dlho bude trvať spracovanie pôvodnej žiadosti. Žiadateľ požaduje takéto informácie, aby mohol prijať *informované rozhodnutie o tom*, či je v jeho záujme uplatniť svoju možnosť podať opakovanú žiadosť, alebo skôr počkať na rozhodnutie inštitúcie týkajúce sa pôvodnej žiadosti.

32. V prejednávanej veci Komisia vysvetlila oneskorenie pri odpovedi na pôvodnú žiadosť s odkazom na zložitosť a rozsah dotknutých žiadostí, ťažkosti spôsobené skutočnosťou, že rokovania prebiehajú, a potrebu konzultovať rôzne tímy v rámci GR pre obchod. Pokiaľ ide o to, že Komisia nevyhovela žiadosti sťažovateľa, aby sa tri žiadosti, ktoré sú predmetom tohto vyšetrovania, riešili ako prvé, Komisia vysvetlila, že to bolo spôsobené najmä *zložitou* týchto troch žiadostí. Komisia uviedla, že sa s nimi nemôže zaoberať jednak z dôvodu množstva práce, ktorá bola spojená s ich posúdením, a jednak z dôvodu postupu uprednostnenia, ktorý sa mal uskutočniť pri odpovedi na početné žiadosti sťažovateľa o prístup k dokumentom. Ďalšími vysvetleniami a odôvodneniami, ktoré predložila Komisia, bolo množstvo práce spôsobené inými žiadosťami o prístup k dokumentom, z ktorých veľkú časť predložil sťažovateľ, a potrebu uprednostniť žiadosti. Komisia poukázala na to, že sa pozitívne zaoberala ďalšími deviatimi žiadosťami sťažovateľa o prístup k dokumentom.

33. Sťažovateľ v prejednávanej veci nepodal opakované žiadosti v súvislosti s tromi spornými žiadosťami v období pred decembrom 2008. Sťažovateľ sa tak skutočne *rozhodol* počkať na rozhodnutia Komisie v súvislosti s jej pôvodnými žiadosťami a neuložiť Komisii prísny časový rámec. Z týchto opatrení možno vyvodiť len to, že sťažovateľ bol v tom čase presvedčený vysvetleniami Komisie týkajúcimi sa spracovania jeho pôvodných žiadostí.

34. Sťažovateľ vo svojich pripomienkach adresovaných ombudsmanovi teraz uvádza, že Komisia pochybila v spôsobe, akým uprednostnila svoje žiadosti, a že zámerne oddialila zverejnenie dokumentov počas prebiehajúcich obchodných rokovaní. Ak by to však bol názor sťažovateľa v čase, keď Komisia skúmala pôvodné žiadosti, mohla kedykoľvek podať opakovanú žiadosť, ale neurobila tak. Okrem toho neexistujú žiadne dôkazy, ktoré by naznačovali, že Komisia sa snažila uviesť sťažovateľa do omylu, pokiaľ ide o zložitosť preskúmania, ktoré inštitúcia vykonávala.

35. Ombudsman však poznamenáva, že v prejednávanej veci sa nezdá, že by Komisia poskytla sťažovateľovi informáciu o tom, ako dlho bude trvať, kým sa bude zaoberať jej žiadosťou. Ombudsman zastáva názor, že by bolo vhodné, aby Komisia poskytla takéto informácie v budúcich prípadoch. To by žiadateľom umožnilo prijať informované rozhodnutie o dôvodnosti okamžitej opakovanej žiadosti. V tejto súvislosti ombudsman predloží ďalšiu poznámku.

36. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ombudsman dospel k záveru, že v tomto prípade nie sú

potrebné žiadne ďalšie vyšetrovania.

B. Závery

Na základe vyšetrovania tejto sťažnosti ju ombudsman uzatvára týmto záverom:

V prejednávanej veci nie sú potrebné žiadne ďalšie vyšetrovania.

Sťažovateľ a inštitúcia budú o tomto rozhodnutí informovaní.

Ďalšia poznámka

Ak sa Komisia nemôže zaoberať pôvodnou žiadosťou v lehote stanovenej v článku 7 nariadenia č. 1049/2001, mala by žiadateľovi poskytnúť dôvody omeškania a uviesť, ako dlho bude trvať na vybavovaní pôvodnej žiadosti. To by žiadateľovi umožnilo prijať informované rozhodnutie o dôvodnosti okamžitej opakovanej žiadosti.

P. Nikiforos Diamandouros

V Štrasburgu 15. decembra 2010

[1] Lehota na odpoveď na pôvodnú žiadosť stanovená v článku 7 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 je 15 pracovných dní od registrácie žiadosti. Okrem toho článok 7 ods. 3 stanovuje, že vo výnimočných prípadoch, napríklad v prípade žiadosti týkajúcej sa veľmi dlhého dokumentu alebo veľmi veľkého počtu dokumentov, sa lehota stanovená v odseku 1 môže predĺžiť o 15 pracovných dní za predpokladu, že žiadateľ je vopred informovaný a že sú uvedené podrobné dôvody.

[2] Vec T-2/03 *Verein für Konsumenteninformation/Komisia*, Zb. 2005, s. II-1121.

[3] Oznámenie Komisie. Smerom k posilnenej kultúre konsolidácie a dialógu – Všeobecné zásady a minimálne normy pre konzultácie so zainteresovanými stranami Komisiou, 11.12.2002, KOM(2002) 704 v konečnom znení.

[4] Naproti tomu článok 7 ods. 2 vyžaduje, aby sa opakovaná žiadosť podala do 15 dní od akéhokoľvek *výslovného* zamietnutia alebo výslovného čiastočného odmietnutia prístupu verejnosti k dokumentom.

[5] V článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 sa uvádza, že žiadateľ môže podať opakovanú

žiadosť do 15 pracovných dní v prípade úplného alebo čiastočného zamietnutia žiadosti. V prejednávanej veci Komisia poskytla čiastočný prístup k trom dokumentom v decembri 2008. Sťažovateľ mal teda po týchto rozhodnutiach 15 pracovných dní na podanie opakovanej žiadosti a požiadal inštitúciu, aby prehodnotila svoje stanovisko. Ombudsman si nie je vedomý toho, že sťažovateľ podal takúto opakovanú žiadosť.